

วิธีค่าเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงแนวโน้มของภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครุในปี พ.ศ. 2537 โดยการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟี่ (Delphi Techniques) ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงและวางแผนค่าเนินงานเกี่ยวกับภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษาในปัจจุบันและอนาคตในสังคมดังกล่าว สิ่งที่ควรจะเป็นโดยยุติธรรมให้ค่าเนินการวิจัยคงนี้

1. เสือกกลุ่มประชากร
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ค่าเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มประชากร

1.1 ผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มประชากรของการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของ การวิจัย โดยเลือกผู้เชี่ยวชาญทางภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทางภารกิจ

1.1.1 มีประสบการณ์หรือเคยเป็นผู้บริหารงานเกี่ยวกับภารกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา หรือ

1.1.2 มีตำแหน่งหน้าที่เกี่ยวข้องกับภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษาโดย
ตรง หรือ

1.1.3 เป็นนักวิชาการที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับภารกิจอาจารย์ที่
ปรึกษา

1.2 จากเกณฑ์กำหนดชั้งทัศน์ ผู้วิจัยได้เลือกผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 คน
(คังรายชื่อในภาคผนวก ก) ให้เป็นผู้รู้ฐานในการเสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญทางภารกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาคนอื่น ๆ อีก โดยกลุ่มบุคคลรับเลือกทั้ง 6 คนนี้ ได้เสนอว่า ผู้เขียน
รายงานทางการกิจกรรมอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครุฑ์ เมฆาสุมที่สุกชั่งมีส่วนในการดำเนิน
งานหรือวางแผนค้านภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองอธิการบดีวิชาการรองอธิการบดี
ครุฑ์ทั้ง 36 แห่ง ถังนันผู้วิจัยจึงได้ขอความร่วมมือในการวิจัยจากรองอธิการบดีวิชา
การของวิทยาลัยครุฑ์ จำนวน 36 คน โดยผู้วิจัยท่านหนึ่งสืบทอดความร่วมมือในการแสดง
ความคิดเห็นของผู้เขียนรายงานบัญชีวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้สั่ง
หนังสือถังกล่าวไปทางไปทางไปรษณีย์ (ไปรษณีย์ไทย) ผู้เขียนรายงาน จำนวน 36 คน ในภาค
บนภาค ก.)

จากการศึกษาเทคนิคเดลฟี่ เกี่ยวกับจำนวนผู้เขียนรายงานนั้น โชนัส ที่
แม่ นิลแอลน์ (เดือน พฤษภาคม 2522: 28 ข้างจากโชนัส ที่ แม่ นิลแอลน์ 1971)
ได้เสนออย่างวิจัย เกี่ยวกับจำนวนผู้เขียนรายงานที่จะใช้ในการวิจัยแบบเดลฟี่ พบว่า เมื่อ
มีจำนวนผู้เขียนรายงานตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป อัตราการตอบกลับของความคิดเห็นจะดี
น้อยมากและจะเริ่มมีค่าคงที่ ถังนันผู้วิจัยจึงเลือกผู้เขียนรายงานทั้งหมด 36 คน เป็นกลุ่ม
ประชากรในการวิจัยครั้งนี้โดยคาดว่าจะมีผู้เขียนรายงานร่วมเป็นกลุ่มประชากร ทดลองการ
วิจัยไม่ต่ำกว่า 17 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้สร้างแบบสอบถามโดย
ดำเนินการเป็นชั้นตอนถัดกันคือ

2.1 การศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาขั้นตอนโดยการสัมภาษณ์ผู้เขียนรายงานกับอาจารย์
อาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 6 คน เนื่องที่เป็นผู้เสนอขอผู้เขียนรายงานภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษา
ของวิทยาลัยครุฑ์ จำนวน 36 คน ซึ่งผู้เขียนรายงานทั้ง 6 คน ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ย
กับสภาพและปัญหาของภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต นอก
จากนั้นผู้วิจัยยังได้ทำการศึกษารายละเอียดทั่ว ๆ เกี่ยวกับภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษาจาก
คุณอาจารย์ที่ปรึกษาของวิทยาลัยครุฑ์ จากหนังสือและเอกสารเกี่ยวกับระบบหัวใจกลาง

ให้การสัมมนาของหน่วยงานทั่ว ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารฯให้เป็นแนวทางประกอบทั่วไป

จากการศึกษาถ้วนทั่วจังหวัดในการสอน (frame) ในการศึกษาแนวโน้มการกิจกรรมที่ปรึกษาใน้านทั่ว ๆ ก็ต้องเป็นคือ

1. การกิจกรรมที่ปรึกษาด้านการให้คำปรึกษาทางวิชาการ ด้านการให้คำปรึกษามีผู้คนจำนวนมากทั่ว และด้านการให้ความร่วมมือประสานงานกับผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษา

2. สภาพปัจจุบันในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านการให้คำปรึกษาทางวิชาการด้านการให้คำปรึกษามีผู้คนจำนวนมากทั่ว และด้านการให้ความร่วมมือประสานงานกับผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษา

3. การจัดระบบสายงานของการบริหารฯที่ปรึกษา

4. การนำร่องและให้กำลังใจแก่อาจารย์ที่ปรึกษา

5. การประเมินผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษา

6. การปรับปรุงแก้ไขการกิจกรรมที่ปรึกษา

7. ขอเสนอแนะอีก ๑ เกี่ยวกับการกิจกรรมที่ปรึกษาในวิทยาลัยครูในปี

พ.ศ. 2537

2.2 การสร้างแบบถ่าย

แบบถ่ายของที่ ๑ ถูไว้ใช้ในการสร้างแบบถ่ายความปลายเปิด (Open End) เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้โดยอาศัยรายละเอียดทั่ว ๆ ที่ให้จากการศึกษานำมาช่วยในการถ่ายตามเกี่ยวกับการกิจกรรมที่ปรึกษา ดังนี้

1. แนวโน้มของการกิจกรรมที่ปรึกษาทางด้านการให้คำปรึกษาทางวิชาการ บัญชีส่วนทั่ว และการให้ความร่วมมือประสานงานกับผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษา

2. สภาพปัจจุบันด้านการให้คำปรึกษาทางวิชาการ บัญชีส่วนทั่ว และการให้ความร่วมมือประสานงานกับผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษา

3. การจัดระบบสายงานของภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษา

3.1 การงานอาจารย์ที่ปรึกษาทุกค้าน

3.2 ทางค้านจำนวนนักศึกษาต่อจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษา

3.3 ทางค้านจำนวนชั่วโมงที่อาจารย์ที่ปรึกษาเข้าพบนักศึกษา และการจัดเวลาให้นักศึกษาเข้าพบ

4. การนำร่องและให้กำลังใจแก้อาจารย์ที่ปรึกษา

5. การประเมินผลงานอาจารย์ที่ปรึกษา

6. การปรับปรุงแก้ไขมูลน้ำหน้าภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษา

6.1 ค้านการให้คำปรึกษาทางวิชาการ

6.2 ค้านการพัฒนาความรู้ทางวิชาการแก้อาจารย์ที่ปรึกษา

6.3 ค้านการให้คำปรึกษามัธยหัวส่วนคัว

**6.4 ค้านการให้ความร่วมมือประสานงานกับบุญริหาร
คณาจารย์ และนักศึกษา**

7. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษา

แบบตามรอบที่ 2 ผู้วิจัยรับรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจาก
การตอบแบบสอบถามปลายเปิดในรอบแรก นำมาสร้างเป็นแบบตามดุลกิจแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า 6 สเกล โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 55 ช.อ

ตอนที่ 2 38 ช.อ

แบบตามรอบที่ 3 เป็นแบบตามที่ใช้ขอความเห็นแบบตามรอบที่ 2
เพียงแค่เพิ่มคำแนะนำน้อยๆ ฐาน และคำพิสัยระหว่างคุณไคร์ รวมทั้งคำแนะนำที่ผู้เชี่ยวชาญ
คนนั้น ๆ ตอนในรอบที่ 2

3. ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอน ดังนี้

3.1 สังจดหมายขอความร่วมมือในการวิจัยจากนักวิทยาลัย
อุษาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ ฉบับแบบถ่านรอบที่ 1 ที่สำคัญจะเกี่ยวกับการวิจัยเรื่อง
แนวโน้มการก่ออาชญากรรมในวิทยาลัยครุศาสตร์วิศวetechnik เกือบทั้งไปให้ถูเชี่ยวชาญ
ทั้งหมด 36 คน ทางไปรษณีย์ไปยังวิทยาลัยครุในกรุงเทพมหานครและวิทยาลัยครุใน
ต่างจังหวัด ปรากฏว่าถูเชี่ยวชาญที่ยินดีตอบแบบถ่านมาทั้งสิ้น 26 คน

บัญชีจัดเริ่มส่งแบบถ่านทั้งหมดที่ 10 สิงหาคม 2527 และได้ส่งกลับ
คืนมาทั้งสิ้น จำนวน 26 ฉบับ ในวันที่ 28 กันยายน 2527 รวมใช้เวลาในการเก็บ
รวมรวมข้อมูลถ้าแบบถ่านรอบที่ 1 ทั้งสิ้น 50 วัน

3.2 นำค่าตอบที่ได้จากการแบบถ่านรอบแรกมาพิจารณาสร้างแบบ
ถ่านรอบที่ 2 โดยจะนำเอาข้อความที่ได้รับจากการตอบแบบถ่านรอบที่ 1 ทั้งหมดมา
ปรับปรุงเป็นค่าถ่านและเพิ่มเติมความคิดเห็นที่ถูกกล่าวไปจนได้แบบถ่านทุกใหม่เป็น
มาตรฐานกับความสำคัญของข้อความแต่ละข้อที่ถูเชี่ยวชาญโดยวิจารณ์เป็นไปได้ใน พ.ศ.
2537 ของตอนที่ 1 และให้อนุมัติความสำคัญของข้อความแต่ละข้อความที่ถูเชี่ยวชาญ
เห็นด้วยของตอนที่ 2 ในแบบถ่านรอบที่ 2

บัญชีจัดเริ่มส่งแบบถ่านจำนวน 26 ฉบับ ทั้งหมดที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ.
2527 และได้รับกลับคืนมา จำนวน 22 ฉบับ ในวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2527
รวมใช้เวลาในการเก็บรวมรวมข้อมูลถ้าแบบถ่านรอบที่ 2 ทั้งสิ้น 37 วัน

3.3 จากค่าตอบในแบบถ่านรอบที่ 2 บัญชีได้นำมาหาความซ้ำ
ฐานและพิสัยระหว่างควรไถ่ของแต่ละข้อความ

3.4 สร้างแบบถ่านรอบที่ 3 เมื่อแบบถ่านในรอบที่ 2 แก้ไขเพิ่ม
ทำແหน่งของมีชฐาน และพิสัยระหว่างควรไถ่ รวม พิทำແหน่งที่ถูเชี่ยวชาญแต่ละคน
ตอบในรอบที่ 2 เพื่อนำกลับไปให้กับลุ่มถูเชี่ยวชาญตอบอีกครั้งหนึ่ง ในการตอบแบบถ่าน
นี้ถูเชี่ยวชาญแต่ละคนจะทราบว่าตนมีความคิดเห็นแยกทางหรือไม่แยกทางจากความคิด
เห็นของกลุ่มถูเชี่ยวชาญทั้งหมดเที่ยงไร และจะได้พิจารณาว่าเห็นด้วยกับความสอดคล้อง
ของความคิดเห็นของถูเชี่ยวชาญคนอื่น ๆ หรือไม่ หากไม่เห็นด้วยก็ให้ส่องเหตุผล
ประกอบการยืนยันค่าตอบ เกินท่อญุ่นออกพิสัยระหว่างควรไถ่แล้ว

ผู้วิจัย เริ่มดึงแบบสอบถาม จำนวน 22 ฉบับ ทั้งแก้วันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2528 และได้กลับกันมาเพียง 19 ฉบับ ในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2528 รวมเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคุณภาพแบบสอบถามทั้ง 3 ห้องทั้งหมด ในการสำรวจรวมทั้ง 3 ห้องทั้งหมด ใช้เวลาที่ใช้ในการสำรวจรวมทั้ง 3 ห้องทั้งหมด 122 วัน หรือประมาณ 4 เดือน 2 วัน

แบบสอบถามที่ 3 เป็นรอบสุดท้ายของการสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้เปลี่ยนจากคำท่องในรอบนี้แล้วสรุปเป็นแนวโน้มของภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษาของวิทยาลัยครุในอนาคตในปี พ.ศ. 2537

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ โดยใช้แบบสอบถามทั้งหมด 3 รอบ รอบแรกเป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้ผู้เขียน 자유롭게แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษาในปี พ.ศ. 2537 และทำการวิเคราะห์สาระ (Content Analysis) จากคำท่องในรอบแรกที่รวบรวมได้ ผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามที่ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิดในลักษณะมาตรฐานประมาณการ 6 สเกล ซึ่งให้น้ำหนักคะแนนเป็น 6 ระดับดังนี้

- 1 คะแนนสำหรับข้อความที่เป็นไปได้อย่างสุกหรือ เห็นด้วยอย่างสุก
- 2 คะแนนสำหรับข้อความที่เป็นไปได้อย่างหรือเห็นด้วยอย่าง
- 3 คะแนนสำหรับข้อความที่เป็นไปได้ดีอย่างดี หรือเห็นด้วยดี
- 4 คะแนนสำหรับข้อความที่เป็นไปได้พอควรหรือเห็นด้วยพอควร
- 5 คะแนนสำหรับข้อความที่เป็นไปได้มาก หรือเห็นด้วยมาก
- 6 คะแนนสำหรับข้อความที่เป็นไปมากที่สุด หรือเห็นด้วยมากที่สุด

คำท่องที่ได้จากการแบบสอบถามที่ 2 ถูกนำมาวิเคราะห์ตามขั้นตอนและพิสัยระหว่างคำอุทานที่ต้องตอบต่อข้อคำถาม และแสดงทำหนังของนักบูรณาการ ที่สืบระหว่างคำอุทานและทำหนังที่ผู้เขียน 자유롭게 แต่ละคนตอบในรอบที่ 2 โดยส่งเป็นแบบสอบถามที่ 3 ซึ่งคงข้อความในแบบสอบถามที่ 2 ไว้

สำหรับรอบที่ 3 นี้ ผู้เชี่ยวชาญจะต้องให้เห็นชลประทานกิจในการพิจารณา
คิดเห็นของตนในรอบที่ 2 อยู่บนกระดาษเดียวกันระหว่างการอภิปรายและผู้เชี่ยวชาญยังคง
ยืนยันความคิดเห็นเดิมของตน ผู้วิจัยจะนำคำตอบที่ได้จากการแบบสอบถามที่ 3 มาวิเคราะห์
หาความซ้ำซ้อน ฐานนิยม ความแตกต่างระหว่างความเชื่อฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัย
ระหว่างความ可信

ปัญญาภาระวิเคราะห์ท่านมาแปลงดังนี้

4.1 ข้อบัญญัติ

ความเชื่อฐานที่คำนวณได้จากการคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ แปลความหมาย
ความเชื่อของตน

ความเชื่อฐานที่กว่า 1.50 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า
ข้อความนั้นเป็นไปได้อย่างสูง หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

ความเชื่อฐานอยู่ในช่วง 1.50 ถึง 2.49 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
เห็นว่าข้อความนั้นเป็นไปได้อย่างน้อย หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก

ความเชื่อฐานในช่วง 2.50 ถึง 3.49 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
เห็นว่าข้อความนั้นเป็นไปได้ค่อนข้างน้อย หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น
ค่อนข้างมาก

ความเชื่อฐานอยู่ในช่วง 3.50 - 4.49 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
เห็นว่าข้อความนั้นเป็นไปได้พอควรหรือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นพอควร

ความเชื่อฐานอยู่ในช่วง 4.50 - 5.49 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
เห็นว่าข้อความนั้นเป็นไปได้มาก หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก

ความเชื่อฐานทั้งหมด 5.50 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อ
ความนั้นเป็นไปได้มากที่สุดหรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

4.2 พิสัยระหว่างความ可信

ผู้วิจัยคำนวณหาค่าพิสัยระหว่างความ可信 โดยการคำนวณค่าความแยก
ทางระหว่างความ可信ที่ 3 กับความ可信ที่ 1 ค่าพิสัยระหว่างความ可信ของข้อความเพิ่มขึ้น

ไมมากกว่า 1.50 และคงความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความเห็นสังคมอย่าง กันและกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกันในช่วงความทึบ闇 ก็สืบยังระหว่างกรอบเวลา มากกว่า 1.50

4.3 ความหลากหลายระหว่างนักบุญและภิกษุนิยม

ผู้วิจัยกำนัลพยายามนำความแล้วนำมาหาความต่างๆ ของแต่ละช่วงความรู้สึกความสุขในช่วงเวลาที่ต้องการ ระหว่างมัธยมฐานกับฐานนิยมของแต่ละช่วงความรู้สึก ให้เป็นการสนับสนุนความสอดคล้องกันของความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการตัดสินว่า ชื่อความสัมภิดทางระหว่างมัธยมฐานกับฐานนิยมไม่เกิน 1 และกว่าผู้เขียนฐานมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับมัชชื่อความนั้น

ผู้จัดทำขอความทุกนัย เชิญชวนมีความเห็นสอดคล้องกันทั้งในเรื่องนัยฐาน ฐานนิยม และพิสัยระหว่างความคิดมาสรุปเป็นข้อคิดเห็นของกลุ่มนี้ เชิญชวนทางด้านการกิจอาชารย์ที่ปรึกษา ซึ่งจะเป็นสภาพการณ์ของภารกิจอาชารย์ที่ปรึกษาของวิทยาลัยครูในอนาคตในปี พ.ศ. 2537

4. รายงานการวิจัย

การรายงานการวิจัย บัญชีรายงานการวิจัยแนวโน้มการกิจกรรมของนักเรียนในอนาคตในปี พ.ศ. 2537 โดยการวิเคราะห์สาระ (Content Analysis) แล้ว ที่รายงานแยกส่วนการกิจกรรมของนักเรียนของวิทยาลัยครูในอนาคตออกเป็นประเด็นทาง ๆ รวมเมื่อย่างไร